

Sygn. akt X K 480/17

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 sierpnia 2017 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku w X Wydziale Karnym

w składzie:

Przewodniczący: SSR Maria Julita Hartuna

Protokolant: Magdalena Sadowska

przy udziale prokuratora Doroty Kosztyły

po rozpoznaniu w dniu 02.08.2017 r. na rozprawie sprawy

J. P. (P.), syna T. i M. z domu P., urodzonego (...) w G.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Gdańsku z dnia 7 kwietnia 1994 roku, sygn. akt IV K 81/94 za czyn z art. 208 dkk, za który wymierzono mu karę 1 roku pozbawienia wolności; postanowieniem z dnia 07.11.1995 roku skazanego warunkowo przedterminowo zwolniono z okresem próby do 07.11.1996 roku; warunkowe przedterminowe zwolnienie nie zostało odwołane;
2. Sądu Rejonowego w Gdańsku z dnia 23 października 2000 roku, sygn. akt IV K 334/00 za popełniony w dniu 4 października 1999 roku czyn z art. 279 § 1 kk, za który wymierzono mu karę 2 lat pozbawienia wolności; postanowieniem z dnia 08 maja 2003 roku skazanego warunkowo przedterminowo zwolniono z okresem próby do 06 maja 2006 roku; warunkowe przedterminowe zwolnienie nie zostało odwołane;
3. Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 29 maja 2008 roku, sygn. akt VIII K 87/07, za popełniony: (i) w dniu 13 października 2006 roku czyn z art. 157 § 1 kk i inne, za który wymierzono mu karę 2 lat pozbawienia wolności; (ii) w dniu 13 października 2006 roku czyn z art. 190 § 1 kk, za który wymierzono mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności; na mocy art. 85 kk wymierzono mu karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 5 lat. Postanowieniem z dnia 02 kwietnia 2009 roku zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności,
4. Sądu Rejonowego w Kościerzynie z dnia 27 listopada 2008 roku, sygn. akt IV K 514/08, za popełniony w dniu 13 lipca 2008 roku czyn z art. 178a § 1 kk, za który wymierzono mu karę 100 stawek dziennych po 25 złotych każda; w dniu 30 czerwca 2015 roku wykonano karę grzywny,
5. Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 21 stycznia 2010 roku, sygn. akt II K 276/09, za popełniony w dniu 17 lutego 1994 roku czyn z art. 157 § 1 kk, za który wymierzono mu karę 4 miesięcy pozbawienia wolności,
6. Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 14 maja 2010 roku, sygn. akt II K 353/10, za popełniony w dniu 11 lipca 2007 roku czyn z art. 270 § 1 kk, za który wymierzono mu karę 3 miesięcy pozbawienia wolności,
7. Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 17 lutego 2012 roku, sygn. akt II K 290/09, za popełniony w dniu 30 sierpnia 2008 roku czyn z art. 280 § 1 kk, za który wymierzono mu karę 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia

wolności; kara ta została odbyta w okresie od 22 kwietnia 2013 roku do 18 marca 2016 roku, a na poczet tej kary zaliczono skazanemu okres pozbawienia wolności w sprawie od 13 sierpnia 2010 roku do 14 marca 2012 roku.

8. Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 24 kwietnia 2015 roku, sygn. akt X K 990/14, za popełniony w dniu 23 maja 2009 roku czyn z art. 157 § 1 kk i inne, za który wymierzono mu karę 3 lat pozbawienia wolności; skazanemu wprowadzono tą karę do wykonania w dniu 18 marca 2016 roku, a okres jej zakończenia przypada na 18 marca 2019 roku

oraz wobec którego Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku w sprawie o sygn. akt II K 826/10 wydał wyrok łączny, w którym połączył kary jednostkowe wymierzone w sprawach VIII K 87/07, II K 276/09 i II K 353/10 i w to miejsce wymierzył mu karę łączną 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności; kara łączna pozbawienia wolności odbyta została w okresie od 14 marca 2012 roku do 22 kwietnia 2013 roku, na poczet tej kary zaliczono skazanemu okresy pozbawienia wolności w dniach 28 lutego 1994 roku, od 23 maja 2009 roku do 13 sierpnia 2010 roku i od 14 marca 2012 roku do 22 kwietnia 2013 roku,

jak również Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku w sprawie o sygn. akt X K 985/15 wydał wyrok łączny, w którym połączył kary jednostkowe wymierzone w sprawach IV K 334/00 i II K 276/09 i w to miejsce wymierzył mu karę łączną 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności; na poczet tej kary zaliczono skazanemu okresy pozbawienia wolności w dniach 28 lutego 1994 roku, od 23 maja 2009 roku do 9 czerwca 2009 roku, oraz karę wymierzoną w sprawie o sygn. akt IV K 334/00, ustalając, że kara łączna została odbyta w całości

orzekając na podstawie art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy – Kodeks karny i niektórych innych ustaw (Dz.U. z dnia 20 marca 2015 roku, poz. 396) i art. 4 § 1 kk oraz przepisy ustawy – Kodeks karny w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 grudnia 2011 roku

I. na mocy art. 568a § 1 pkt 2 kpk, art. 85 kk, art. 86 § 1 kk łączy jednostkowe kary pozbawienia wolności prawomocnie orzeczone wyrokami:

a) Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 29 maja 2008 roku, sygn. akt VIII K 87/07 oraz

b) Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 14 maja 2010 roku w sprawie o sygn. akt II K 353/10,

i w ich miejsce wymierza skazanemu **J. P. (P.)** karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 577 kpk zalicza skazanemu na poczet orzeczonej w punkcie I wyroku łącznej kary pozbawienia wolności okresy rzeczywistego pozbawienia wolności zaliczone skazanemu w sprawach podlegających łączeniu oraz okresy odbytych kar w sprawach podlegających łączeniu, w szczególności okres od 17 czerwca 2010 roku do 17 września 2010 roku, uznając, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie równa się jednemu dniowi pozbawienia wolności,

III. na podstawie art. 572 kpk umarza postępowanie w pozostałym zakresie,

IV. na mocy art. 576 § 1 kpk a contrario pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w wyrokach podlegających połączeniu pozostawia do odrębnego wykonania;

V. na mocy art. 626 § 1 kpk w zw. z art. 627 kpk i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. 1983, poz. 49/223 ze zm.) zwalnia skazanego od ponoszenia kosztów sądowych w sprawie, a wydatkami tego postępowania obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt X K 480/17

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny w sprawie:

Skazany J. P. był karany prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Gdańsku z dnia 7 kwietnia 1994 roku, sygn. akt IV K 81/94 za czyn z art. 208 dkk, za który wymierzono mu karę 1 roku pozbawienia wolności; postanowieniem z dnia 07.11.1995 roku skazanego warunkowo przedterminowo zwolniono z okresem próby do 07.11.1996 roku; warunkowe przedterminowe zwolnienie nie zostało odwołane;
2. Sądu Rejonowego w Gdańsku z dnia 23 października 2000 roku, sygn. akt IV K 334/00 za popełniony w dniu 4 października 1999 roku czyn z art. 279 § 1 kk, za który wymierzono mu karę 2 lat pozbawienia wolności; postanowieniem z dnia 08 maja 2003 roku skazanego warunkowo przedterminowo zwolniono z okresem próby do 06 maja 2006 roku; warunkowe przedterminowe zwolnienie nie zostało odwołane;
3. Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 29 maja 2008 roku, sygn. akt VIII K 87/07, za popełniony: (i) w dniu 13 października 2006 roku czyn z art. 157 § 1 kk i inne, za który wymierzono mu karę 2 lat pozbawienia wolności; (ii) w dniu 13 października 2006 roku czyn z art. 190 § 1 kk, za który wymierzono mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności; na mocy art. 85 kk wymierzono mu karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 5 lat. Postanowieniem z dnia 02 kwietnia 2009 roku zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary pozbawienia wolności,
4. Sądu Rejonowego w Kościerzynie z dnia 27 listopada 2008 roku, sygn. akt IV K 514/08, za popełniony w dniu 13 lipca 2008 roku czyn z art. 178a § 1 kk, za który wymierzono mu karę 100 stawek dziennych po 25 złotych każda; w dniu 30 czerwca 2015 roku wykonano karę grzywny,
5. Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 21 stycznia 2010 roku, sygn. akt II K 276/09, za popełniony w dniu 17 lutego 1994 roku czyn z art. 157 § 1 kk, za który wymierzono mu karę 4 miesięcy pozbawienia wolności,
6. Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 14 maja 2010 roku, sygn. akt II K 353/10, za popełniony w dniu 11 lipca 2007 roku czyn z art. 270 § 1 kk, za który wymierzono mu karę 3 miesięcy pozbawienia wolności,
7. Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 17 lutego 2012 roku, sygn. akt II K 290/09, za popełniony w dniu 30 sierpnia 2008 roku czyn z art. 280 § 1 kk, za który wymierzono mu karę 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności; kara ta została odbyta w okresie od 22 kwietnia 2013 roku do 18 marca 2016 roku, a na poczet tej kary zaliczono skazanemu okres pozbawienia wolności w sprawie od 13 sierpnia 2010 roku do 14 marca 2012 roku.
8. Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 24 kwietnia 2015 roku, sygn. akt X K 990/14, za popełniony w dniu 23 maja 2009 roku czyn z art. 157 § 1 kk i inne, za który wymierzono mu karę 3 lat pozbawienia wolności; skazanemu wprowadzono tą karę do wykonania w dniu 18 marca 2016 roku, a okres jej zakończenia przypada na 18 marca 2019 roku

Nadto, wobec skazanego Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku w sprawie o sygn. akt II K 826/10 wydał wyrok łączny, w którym połączył kary jednostkowe wymierzone w sprawach VIII K 87/07, II K 276/09 i II K 353/10 i w to miejsce wymierzył mu karę łączną 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności; kara łączna pozbawienia wolności odbyta została w okresie od 14 marca 2012 roku do 22 kwietnia 2013 roku, na poczet tej kary zaliczono skazanemu okresy pozbawienia wolności w dniach 28 lutego 1994 roku, od 23 maja 2009 roku do 13 sierpnia 2010 roku i od 14 marca 2012 roku do 22 kwietnia 2013 roku.

Natomiast Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku w sprawie o sygn. akt X K 985/15 wydał wyrok łączny, w którym połączył kary jednostkowe wymierzone w sprawach IV K 334/00 i II K 276/09 i w to miejsce wymierzył mu karę łączną 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności; na poczet tej kary zaliczono skazanemu okresy pozbawienia wolności

w dniach 28 lutego 1994 roku, od 23 maja 2009 roku do 9 czerwca 2009 roku, oraz karę wymierzoną w sprawie o sygn. akt IV K 334/00, ustalając, że kara łączna została odbyta w całości.

dowody: odpisy wyroków k. 52 – 52v, 55, 56 – 57, 58 – 59, 60 – 61, 62 – 63, 71 – 72, 74, 94 – 95, 145 – 146, 211, odpis postanowienia k. 97 – 98, 117, akta spraw X K 990/14, II K 276/09, II K 335/10, II K 826/10, II K 290/09 Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku, IV K 334/00 Sądu Rejonowego w Gdańsku, II K 76/09 Sądu Rejonowego w Kościerzynie, dane o karalności k. 67 - 69, 238 – 240, dane o odbywaniu kar k. 14 – 51, 66, 242, 250 – 255

Postawę skazanego w zakładzie karnym określa się jako poprawną. Skazany był wiele razy nagradzany, funkcjonuje poprawnie, jest zatrudniony odpłatnie. Uczestniczył w kursie monter dociepleń budynków oraz w programach readaptacyjnych. Ukończył terapię odwykową. Karę odbywa w systemie programowanego oddziaływania. Na temat popełnionych przestępstw wypowiada się krytycznie. Prognoza penitencjarna jest pozytywna.

dowody: opinia o skazanym k. 242v, 66v

Sąd zważył, co następuje:

Zacząć wypada od wskazania, iż od dnia 1 lipca 2015 r. ustawodawca gruntownie przebudował model orzekania w przedmiocie wyroku łącznego i kar łącznych, uchwalając również przepisy intertemporalne, które wskazują jakie przepisy stosować po dacie 1 lipca 2015 r. w związku z wejściem w życie w dniu 1 lipca 2015 roku przepisów ustawy z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych. Przepis art. 19. 1 wyżej wymienionej ustawy stanowi, że przepisów rozdziału IX kodeksu karnego, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. Niemniej jednak, nowe zasady łączenia kar opierają się na założeniu, że łączeniu podlegają wyłącznie kary, które nie zostały jeszcze wykonane. W chwili obecnej wszystkie kary orzeczone wobec skazanego zostały już wykonane, z wyjątkiem kary wynikającej z wyroku Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku w sprawie X K 990/14. W niniejszej sprawie stosować zatem należy przepisy obowiązujące poprzednio, gdyż nie zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy - kara wynikająca z ostatniego wyroku nie łączy się z żadną inną karą.

Należy także wskazać, iż w niniejszym postępowaniu, toczącym się wskutek uchylenia wyroku do ponownego rozpoznania jedynie w części, Sąd może orzekać tylko i wyłącznie w tym zakresie, w jakim ten wyrok uchylono. Oznacza to, że Sąd Odwoławczy przesądził, że prawidłowe było połączenie kar jednostkowych wymierzonych w sprawach IV K 334/00 i II K 276/09, a także nieuwzględnienie przy ustalaniu, które przestępstwa wchodzi w skład realnych zbiegów, czynu objętego wyrokiem Sądu Rejonowego w Gdańsku z dnia 7 kwietnia 1994 roku w sprawie sygn. akt IV K 81/94. W tym zakresie wyrok Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku w sprawie o sygn. akt X K 985/15 uprawomocnił się i wiąże Sąd orzekający w niniejszej sprawie; tych wyroków nie można było zatem brać pod uwagę w dalszych rozważaniach.

Zgodnie z art. 85 kk w brzmieniu obowiązującym przed 1.07.2015 r., Sąd może wydać wyrok łączny i połączyć kary wymierzone za przestępstwa, co do których skazania nastąpiły w różnych wyrokach, jeżeli przestępstwa, za które skazania te nastąpiły miały miejsce przed datą wydania pierwszego, choćby nieprawomocnego wyroku w którejkolwiek z tych spraw.

W niniejszej sprawie powyższe przesłanki, warunkujące możliwość wydanie wyroku łącznego zachodzą zatem w stosunku do następujących grup wyroków:

- I.
 - a) Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 29 maja 2008 roku, sygn. akt VIII K 87/07, i

b) Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 14 maja 2010 roku, sygn. akt II K 353/10,

oraz

II.

a) Sądu Rejonowego w Kościerzynie z dnia 27 listopada 2008 roku, sygn. akt IV K 514/08, i

b) Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 17 lutego 2012 roku, sygn. akt II K 290/09.

Połączenie kar objętych wyrokami opisanymi w punkcie II było oczywiście niemożliwe, ponieważ kara grzywny i kara pozbawienia wolności nie podlegają łączeniu ze sobą. Dalsze rozważania dotyczą zatem jedynie grupy wyroków opisanej w punkcie I.

Rozważając kwestię wysokości kary łącznej, jaka winna zostać orzeczona względem J. P. w miejsce skazań objętych wyżej wymienionymi wyrokami Sąd miał na względzie treść art. 86 kk, wyznaczającego jej granice. Z przepisu tego wynika, że Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak w odniesieniu do kary pozbawienia wolności – 15 lat. Co do zasady zatem, kara łączna pozbawienia wolności w tym wypadku powinna mieścić się w granicach od 2 lat do 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności.

Nadmienić należy, że wymierzając karę łączną Sąd nie rozważa ponownie kwestii społecznej szkodliwości czynów, za które zostały orzeczone kary jednostkowe, ani też stopnia zawinienia przy popełnieniu wyżej wymienionych czynów. W doktrynie prawa karnego podkreśla się, że przy wymiarze kary łącznej decydujące znaczenie ma względem na prewencyjne oddziaływanie kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej (M. Szewczyk, Kara łączna w polskim prawie karnym, Kraków 1981, s. 78). Zastosowanie właściwej zasady łączenia kar (absorpcji, kumulacji, asperacji) w głównej mierze zależy od związku podmiotowego i przedmiotowego pomiędzy zbiegającymi się czynami. W aspekcie przedmiotowym związek realnie zbiegających się przestępstw wyrażają kryteria przedmiotowe poszczególnych przestępstw, tj. bliskość czasowa ich popełnienia (największa, gdy przestępstwa popełniane są równocześnie lub bezpośrednio po sobie), tożsamość osób pokrzywdzonych (największa ścisłość związku zachodzi, gdy kilkoma przestępstwami pokrzywdzono tę samą osobę), rodzaj naruszonego dobra prawnego (im bardziej zbliżone dobra prawne, tym większa przedmiotowa bliskość przestępstw), sposób działania sprawcy. W aspekcie podmiotowym chodzi o motywy bądź pobudki kierujące sprawcą, rodzaj i formę jego zawinienia. Im ściślejszy związek podmiotowy i przedmiotowy pomiędzy zbiegającymi się czynami, tym bardziej zasadne jest zastosowanie zasady absorpcji. (tak Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 18 marca 1981 r. VI KZP 5/81, OSNPG 1981, z. 5, poz. 43 oraz uchwałę w składzie 7 sędziów z dnia 25 lutego 2005 roku, I KZP 36/04, OSNKG 2005, Nr 2, poz. 13).

Decydując o wymiarze kary łącznej, obejmującej kary wynikające z powyższych wyroków podlegających łączeniu, należało nadto mieć na względzie, że w przeszłości, wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku w sprawie II K 826/10, połączono kary orzeczone wobec J. P. wyrokami VIII K 87/07, II K 276/09 i II K 353/10, stosując zasadę asperacji, przez co skrócono skazanemu okres odbywania kary o 3 miesiące (w porównaniu do sumy kar jednostkowych). Zgodnie z rozstrzygnięciem zawartym w wyroku Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku w sprawie o sygn. akt X K 985/15 węzeł powyższej kary łącznej został rozwiązany, i jeden spośród dotychczas połączonych nim wyroków (II K 276/09) został połączony z innym wyrokiem (IV K 334/00) na zasadzie pełnej kumulacji. Korzyść, jaką w przeszłości odniósł skazany, została w ten sposób zniweczona.

Mając na uwadze powyższe względy Sąd doszedł do przekonania, iż wymiar kary łącznej za pozostające w zbiegu przestępstwa w tym wypadku winien zostać ukształtowany na zasadzie całkowitej absorpcji, mimo że omawiane czyny nie są przestępstwami podobnymi, ale zostały popełnione w zbliżonym czasie (w odstępie kilku miesięcy). Każde inne rozstrzygnięcie prowadziłoby do pogorszenia sytuacji skazanego w porównaniu z sytuacją, jaka miała miejsce po wydaniu wyroku łącznego w sprawie II K 826/10. Na korzyść skazanego, tj. jako okoliczności mające przemawiać za

zastosowaniem zasady absorpcji, Sąd uwzględnił także jego właściwą postawę podczas odbywania kary pozbawienia wolności oraz pozytywną opinię z zakładu karnego, w którym skazany przebywa.

Dlatego też, zdaniem Sądu, adekwatna do okoliczności sprawy jest kara łączna w wymiarze 2 lat pozbawienia wolności.

Warto także nadmienić, że mimo iż orzeczona kara łączna nie przekracza 2 lat pozbawienia wolności, a w poprzednio obowiązującym stanie prawnym, który znajduje tu zastosowanie, wykonanie kary orzeczonej na tym poziomie mogło zostać warunkowo zawieszona, to nie było to dopuszczalne w przypadku J. P.. Obowiązujący przed 1.07.2015 r. przepis art. 89 § 1 kk pozwalał na warunkowe zawieszenie wykonania kary w razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem i bez warunkowego zawieszenia ich wykonania (jeżeli zachodziły przesłanki określone w art. 69 kk). Formalnie rzecz biorąc, kara orzeczona wyrokiem VII K 87/07 była karą pozbawienia wolności orzeczoną z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, jednakże postanowieniem z dnia 02 kwietnia 2009 roku zarządzono jej wykonanie. Od tej pory kara ta traktowana jest jak kara bezwzględna. Jak słusznie wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 16 grudnia 2015 r. w sprawie II KK 356/15 „od daty uprawomocnienia się postanowienia o zarządzeniu wykonania kary łącznej pozbawienia wolności, której wykonanie zostało uprzednio warunkowo zawieszona, nie tylko kara łączna, ale i każda z kar jednostkowych wymierzonych za poszczególne przestępstwa zmieniły swój charakter i stały się karami bezwzględnymi.” W sytuacji połączenia dwóch kar bezwzględnych, warunkowe zawieszenie ich wykonania nie było zaś dopuszczalne.

Sąd uznał za w pełni wiarygodny materiał dowodowy zgromadzony w sprawie w postaci opinii o skazanym, danych o karalności, odpisów orzeczeń, danych z akt poprzednich spraw. Dowody te są kompletne, zebrane zgodnie z wymogami procedury, nie były kwestionowane przez strony, a zatem brak jest podstaw do ich podważania.

W punkcie II wyroku Sąd zaliczył skazanemu na poczet orzeczonej w punkcie I wyroku łącznej kary pozbawienia wolności okresy rzeczywistego pozbawienia wolności zaliczone skazanemu w sprawach podlegających łączeniu oraz okresy odbytych kar w sprawach podlegających łączeniu.

W punkcie IV wyroku na podstawie art. 576 § 1 kpk (a contrario) pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w wyrokach określonych w punkcie I wyroku łącznego Sąd pozostawił do odrębnego wykonania. Natomiast w punkcie III Sąd umorzył postępowanie w pozostałym zakresie (co do części nie podlegającej łączeniu).

Na mocy art. 624 § 1 kpk Sąd orzekł o kosztach postępowania w sprawie, zwalniając J. P. od ich ponoszenia w całości, obciążając nimi Skarb Państwa, z uwagi na trudną sytuację majątkową skazanego.